

modtaget Beretning og Regnskab for Aaret 1900—1901.

Eksemplarer ere fremlagte i Læseværelset.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et Embede som Fuldmægtig under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3459 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Ingvard Jensen: Loven om Skolelærernes Enkeforsørgelsespligt af 1ste April 1891 § 4 bestemmer, at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet skal føre Tilsyn med, at Lærernes Enkeforsørgelsespligt opfyldes i det af Loven befalede Omfang. Den Forandring i dette Forhold, som Skoleloven af 24de Marts 1899 medfører, er jo det, at Lærernes Enkeforsørgelsespligt efterhaanden skifter, eftersom Lønningstillæget for Lærerne vokser. Selvfølgelig medfører dette Forhold en betydelig større Ujævnhed, end det hidtil har været Tilfældet, og da Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet nu har fundet det billigst at ordne Sagen paa den Maade, at der bliver ansat en Fuldmægtig mere i Ministeriet, er der ikke nogen Grund til at gøre Indsigelse derimod; det er jo det billigste og rimeligvis ogsaa det bedste. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale, at man vedtager dette Lovforslag, som det her foreligger.

Berntsen: Jeg kan fuldt ud slutte mig til den sidste ærede Taler. Jeg finder, at det foreliggende Forslag baade i praktisk og økonomisk Henseende er en forstandig Foranstaltning, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg skal tillade mig at takke de to ærede Medlemmer, som have anbefalet Lovforslaget til Fremme her i Tinget.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Aandssvageanstalterne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3465 fg.).

Sagen sattes under Forhandling.

Oscar Hansen: Dette er en af de Sager, som den højtærede Minister har modtaget fra sine Forgængere i Embedet. Der er ganske sikkert ikke nogen Sag, som er kommen ham i Hænde i en mere forvirret og indviklet Tilstand end Forholdene ved vore Aandssvageanstalter, og ethvert Forsøg paa at komme ud over hele den Urede, i hvilken disse Forhold ere i Øjeblikket, maa fra Rigsdagens Side mødes med Paaskønnelse. Tidligere Debatter her i Tinget — som jeg ikke paa nogen Maade skal komme tilbage til eller berøre — ville jo have givet Tingets ærede Medlemmer et Indtryk af de ret indviklede Forhold, som man har skabt. Det foreliggende Forslag bringer efter min Mening et Fremskridt; det bringer Klarhed i Forholdene og betegner et Fremskridt baade finansielt, administrativt og legalt.

Aandssvageanstalterne ville saaledes finansielt set ikke lide nogen Skade; de ville efter Lovforslaget faa udbetalt et om end forholdsvis ringe Beløb af Statskassen; de ville faa et Laan til en meget billig Rente; de ville endvidere faa „Karens Minde“ overdraget, som Statskassen har Ret til at overtage for den Sum, Anstalten har kostet, hvilken ikke paa nogen mulig Maade repræsenterer „Karens Mindes“ nuværende Værdi, idet Grundpriserne her i Kjøbenhavn og Kjøbenhavns nærmeste Omegn jo have været i en meget betydelig Stigning; siden denne Ejendom blev købt. Endelig ville Anstalterne gennem Laanen til den Rente, som er fastsat, faa en forholdsvis god Indtægt, idet Statskassen jo her udreder et betydeligt Laan til en Rente, som er lavere end den, til hvilken Staten selv maa laane sine Midler. Men den administrative Fordel er for mig Hovedsagen ved det her foreliggende Forslag, idet nemlig Ministeriet her faar en faktisk Mulighed for at gribe styrende ind i Anstalternes Forhold og faar den samme Mulighed for Indflydelse paa begge de forskellige Anstalter.

Endelig er Loven et legalt Fremskridt, idet Loven af 1895 ophæves. Loven af 1ste Marts 1895 kom til Verden i en Lov-